

PEEREBOOM, Alfons van den, liberaal politicus, historicus (Ieper 7 juni 1812 - Sint-Gillis-Brussel 10 oktober 1884).

Op 21-jarige leeftijd doctor in de rechten geworden aan de Leuvense universiteit, werkte hij enige tijd op het ministerie van Binnenlandse Zaken en vestigde zich daarna als advocaat in zijn geboortestad. In 1842 werd hij lid van de Provinciale Raad van West-Vlaanderen en gemeenteraadslid en schepen van Ieper, in 1859 burgemeester van zijn stad. Van 1848 tot '79 was hij liberaal volksvertegenwoordiger voor het arrondissement Ieper en van oktober 1861 tot begin januari '68 minister van Binnenlandse Zaken. Op 4 februari 1868 werd hij benoemd tot minister van Staat. Bij het begin van zijn carrière, maar vooral daarna is Van den Peereboom ook als historicus werkzaam geweest en heeft hij vooral over de Ieperse geschiedenis talrijke studies gepubliceerd. Sedert 1879 was hij lid van de Académie royale des sciences, lettres et beaux-arts de Belgique.

In zijn tijd ging Van den Peereboom door als de eerste en enige liberale Vlaamsgezinde minister sedert de Belgische Revolutie. Maar ook voor hem gold de V.B. toen nog louter als „een literaire kwestie van regionalistische betekenis: het bevorderen van Vlaamse taal en zeden in hun beperkte traditionalistische waarde, maar het ontkennen van de waarde van deze zelfde taal als instrument van politiek leven voor de algemene belangen van de staat en voor de hogere waarden van de cultuur” (H.J. Elias). Weliswaar had hij in 1857 onder minister P. de Decker bij de bespreking van de wet op de organisatie van het notariaat het herstel van de Vlaamse grieven gesteund, maar in het spoor van minister Ch. Rogier, die het verslag van de Grievencommissie afgewezen had, verklaarde minister Van den Peereboom, toen de Kamer zich begin december 1861 twee dagen met de Vlaamse kwestie bezighield, dat de grieven der Vlamingen grotendeels denkbeelding of utopisch waren en wees hij op alles wat de regering reeds voor de Vlaamse letterkunde gedaan had. Zijn standpunt tegenover en visie op de V.B. kwamen niet minder duidelijk tot uiting in zijn toespraak te Brussel in 1864 voor de toneelverenigingen, waar hij bij de prijsuitrei-

king zei een „Vlaming van geboorte en Vlaming van hart” te zijn en de lof zwaaide van de moedertaal, „die ons steeds dierbaar was, omdat zij onze moedertaal is, en omdat zij ons de mannelijke taal en de mannelijke daden onzer voorouders herinnert”; het waren de toneelverenigingen die tijdens de verdrukking „getrouwelijk het dierbare kleinood onzer moedertaal en de overleveringen onzer nationale geschiedenis bewaarden”.

WERKEN: *Annales parlementaires* (zittijd 1861-'62; zittingen van 3 en 4 december); - *Het Nederduitsch tooneel in België* (1864).

LITERATUUR: A. Diegerick, *Peereboom* (*Alphonse Vanden*), in *Biographie nationale*, XVI (1901, kol. 827-836); - H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse Gedachte*, III (1964).

REGINALD DE SCHRYVER